

ржът за неговитѣ *вагабонтлуци* (бунтовни пѣсни) . . . говорили „почтеннитѣ и благочестиви“ старци.

Левски разбралъ, че *старцитѣ* сж „гнусавни благочестивци“ и се завъртялъ между младежитѣ манастирски, но младежитѣ горещи безъ позволенieto на старцитѣ „благочестиви“ не смеѣли да *кхлхлжжж*, та камо-ли комитетъ да основжтъ. Манастирскитѣ старци узнали отъ прислушницитѣ младежи съ какво намѣрение е дошълъ на *поклонение* опърпаниятъ попецъ. На часътъ вагабонтинѣтъ попѣ, славословителътъ на Аверки, билъ изгоненъ изъ оградата на „Святата обителъ Рилска“ . . .

Съ мрачни мисли и съ тъга на сърдцето, Левски за послѣденъ пътъ изгледалъ кулитѣ манастирски . . . Прѣзъ „Кобилено бранище“ и „Сухото езеро“ той слѣзълъ въ Самоковско поле, *Самодивско долѣ*. Срѣщналъ се съ вѣрнитѣ приятели на Спаса *Тумпаровъ*; прѣдалъ имъ писъмцето отъ *Тумпарова* и ги поканилъ да основжтъ комитетъ. „Приятелитѣ самоковски“ се извинили прѣдъ апостълътъ народни така: тазъ година търговията е слаба, кяроветѣ сж малко, та по-добрѣ е да го отложимъ (основаването на комитета) за друга, по-благополучна за търговията година“

Самоковци се показали прѣдъ Апостолътъ съвсѣмъ тънки търговци. . . .*)

Опърпаниятъ попецъ се мръдналъ въ Самоковския женски манастиръ. Присѣствовалъ на литургия въ ма-

*) Отъ многото самоковски младежи, единъ само приелъ вѣрата на правдата и свободата. Той е билъ — заслужва да му се спомене името — *Иванчо Чакалчето*, протестантинъ. По казването на *Капанова*, тогава учителъ въ Самоковъ, прѣзъ 1873 год. Левски посѣтилъ Самоковъ бидѣйки прѣдрѣшенъ въ биргютлии потуре и бидѣйки придруженъ отъ *Младенчо бимбаша* и *Иванчо Чакалчето*. Ив. *Чакалчето* е развѣждалъ Левски по домоветѣ на самоковскитѣ богаташи.